

Ajuntament de Castellar del Vallès

Fotograma d'"Un simple accidente".
Fotograma d'"Un simple accidente".

Diumenge 22 de febrer

Cinema

"Un simple accidente"

Secció oficial. Sessió vermut

Thriller. Drama

VOSE

Qualificació: no recomanada per a menors de 16 anys

Any: 2025

Durada: 105 min

País: Iran

Direcció: Jafar Panahi

Repartiment: Ebrahim Azizi, Madjid Panahi, Vahid Mobasseri, Mariam Afshari, Hadis Pakbaten, Delmaz Najafi, George Hashemzadeh

Premis (2025):

Premis Oscar: 2 nominacions (millor guió original i millor pel·lícula internacional)

Premis Globus d'Or: 4 nominacions (millor pel·lícula – drama, millor direcció, millor guió, millor pel·lícula de parla no anglesa)

Premis Goya (Espanya): nominada a millor pel·lícula europea.

Festival de Canes: Palma d'Or a la millor pel·lícula.

Premis del Cinema Europeu (EFA): 4 nominacions (millor pel·lícula, millor direcció, millor guió i premi del públic al millor film)

Sinopsi:

El Vahid, un modest mecànic iranià, es veu sobtadament forçat a recordar el seu temps entre reixes arran d'una trobada casual amb l'Eghbal, que li recorda el seu sàdic carceller. Alarmat, el Vahid reuneix els seus antics companys de presó per verificar la identitat de l'Eghbal. Però... què faran si resulta que és ell?

CRÍTIQUES

“Demolidora rondalla moral [...] rotunda i poderosa [...] Panahi aconsegueix una pel·lícula política tan cristal·lina en la seva forma com fosca i terrible en el seu fons.”

Elsa Fernández-Santos: Diari El País

“Una dura crítica al règim iranià [...] Panahi juga amb els gèneres, hi ha comèdia negra, hi ha drama social i hi ha thriller i va canviant de to amb mestria i eloquència al llarg del relat.”

Pepa Blanes: Cadena SER

“Relat tibant, aspre, cru, per moments asfixiant [...] És particularment brillant com posa en marxa Panahi la seva història [...] Però és encara més brillant la manera d’acabar-la.”

Jordi Batlle Caminal: Diari La Vanguardia

El director: Jafar Panahi

Jafar Panahi (Mianeh, l'Iran, 1960) és un director, guionista i muntador considerat una de les veus més influents del moviment de la Nova Ona iraniana. Després d’estudiar a la Universitat de Radiodifusió de l'Iran i realitzar curtmetratges, documentals i pel·lícules per a televisió, va treballar com a assistent d'Abbas Kiarostami a *A través de los olivos* (1994). El seu debut en el llargmetratge, *El globo blanco* (1995), coescrita amb Kiarostami, es va estrenar en el marc de la Quinzena de Realitzadors de Canes i va obtenir la Càmera d'Or, cosa que va marcar l'inici d'una trajectòria internacional reconeguda per la seva mirada humanista cap a la vida a l'Iran, especialment la de dones, nens i treballadors.

Van seguir obres fonamentals: *El espejo* (1997), Lleopard d'Or a Locarno; *El círculo* (2000), Lleó d'Or a Venècia, prohibida a l'Iran pel seu retrat de la condició femenina; i *Sangre y oro* (2003), premiada a Un Certain Regard de Canes però igualment censurada al seu país. El 2006, *Offside*, que narra el desafiament de dones joves que volien assistir a un partit de futbol, li va valer l'Os de Plata a la Berlinale.

La seva carrera s'ha vist marcada per enfrontaments amb el règim iranià. Arrestat el 2009 i novament el 2010, va ser condemnat a sis anys de presó i a 20 anys de prohibició de dirigir, escriure o concedir entrevistes. Malgrat això, Panahi va trobar formes clandestines de continuar filmant: *Esto no es una película* (2011), un diari filmat al seu apartament, va arribar a Canes amagat en un llaipis de memòria dins d'un pastís. Més tard, *Closed Curtain* (2013), codirigida amb Kambuzia Partovi, va guanyar l'Os de Plata al millor guió a Berlín.

Amb *Taxi Teheran* (2015), filmada per ell mateix als carrers, va obtenir l'Os d'Or a Berlín i el Premi FIPRESCI, i va aconseguir un impacte cultural sense precedents dins i fora de l'Iran. El 2018 va presentar *Tres caras* a Canes, on va guanyar el Premi al millor guió, i el 2022 va rebre el Gran Premi Especial del Jurat a Venècia per *Los osos no existen*, mentre complia una altra condemna de presó.

Alliberat el 2023 després d'una vaga de fam, Panahi va tornar el 2025 a la competició de Canes amb *Un simple accidente*, amb la qual va obtenir la Palma d'Or. Així es va sumar a l'escassa elit de cineastes que han conquerit els màxims guardons dels tres grans festivals europeus (Venècia, Berlín i Canes). El seu cinema, sempre en tensió entre la poesia i la resistència, continua sent el 2025 un referent

internacional del poder de l'art enfront de la censura i l'opressió.

Filmografia de Jafar Panahi

2025 – *Un simple accidente*. Llargmetratge (director, guionista)

2022 – *Los osos no existen*. Llargmetratge (director, guionista)

2018 – *Tres caras*. Llargmetratge (director, guionista)

2015 – *Taxi Teheran*. Llargmetratge (director, guionista)

2013 – *Closed Curtain*. Llargmetratge (codirector, coguionista)

2011 – *Esto no es una película*. Documental (director, guionista)

2006 – *Offside*. Llargmetratge (director, guionista)

2003 – *Sangre y oro*. Llargmetratge (director, guionista)

2000 – *El círculo*. Llargmetratge (director, guionista)

1997 – *El espejo*. Llargmetratge (director, guionista)

1995 – *El globo blanco*. Llargmetratge (director, guionista)

1994 – *A través de los olivos*. Llargmetratge (assistent de direcció)

Horari | 12:00

Preu | Entrada 5 €

Destinataris | Públic general

Organitza | Comissió BRAM!

Programa | [BRAM! Mostra de Cinema 2026](#) i [cinema a Castellar](#)

Ajuntament de Castellar del Vallès · Passeig Tolrà, 1 | 08211 Castellar del Vallès |
Tel. 93 714 40 40